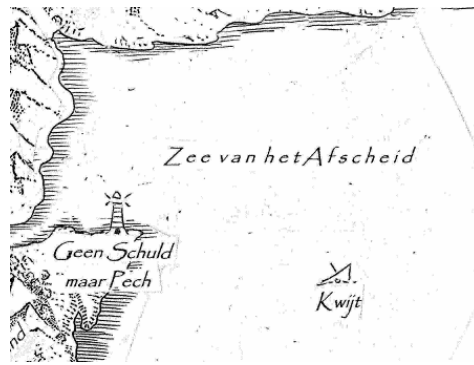

Onderwerp: afscheid nemen

Wanneer kinderen te maken krijgen met een verlies van heel dichtbij kunnen ze daar intens mee bezig zijn. Dat doen ze op hun manier en dat betekent dat ze vaak het normale leven, hun dagelijkse bezigheden, het spelen, afwisselen met verdrietig zijn en vragen stellen.

Waar volwassenen het verdriet tot op het bot voelen gaan kinderen ogenschijnlijk over tot de orde van de dag.

Pijn en spel

Weten dat je mama, papa, broer of zus binnenkort zal sterven is heel zwaar. Een kind kan daar onmogelijk elke minuut van de dag mee bezig zijn. Een kind kan zoveel pijn niet blijven (ver)dragen. Dus doet hij zijn voetbalschoenen aan en gaat een balletje trappen of gaat televisie kijken of een computerspelletje doen of ...

Functioneel gedrag

Dit is geen gebrek aan gevoel. Zoals een volwassene zich op zijn werk kan storten om het verdriet te vergeten, zo stort een kind zich op zijn spel. Het is 'functioneel gedrag' (Stroebe & Schut, 2001) ofwel, dit gedrag heeft een functie. Het kind wisselt het bezig zijn met het verlies af met zich richten op andere dingen zoals zijn spel. Daardoor wordt de pijn geleidelijk toegelaten en het kind niet overstelpt door zijn emoties. Door het spel kan het kind bezig zijn met wat hem/haar overkomt.

Ruimte geven

Kinderen de ruimte geven betekent dat je kinderen laat kiezen met wie ze willen praten over hun zorgen en wanneer ze dat willen. Het heeft ook weinig zin hen te forceren om te praten. We moeten hun tempo respecteren, ook al lijkt soms erg traag of erg snel... Kinderen worstelen met een wirwar aan gevoelens en reageren daar soms heel verschillend op. Bevestig kinderen in hun gevoelens en zeg dat ze normaal zijn. Maak ruimte voor troost en nabijheid.